

[Agnete Laustsen]

den meget store bistand, vi yder, hvis en større del end de 50 pct. af ulandshjælpen gik til bilateral, altså direkte, landestøtte og ikke som nu skulle fordeles gennem FN's kringlede korridorer. At bilateral hjælp så også er med til at skabe danske arbejdspladser – det skønnes, at den halvdel af vor bistand, som i dag ydes bilateralt, giver ca. 10.000 danske arbejdspladser, mens den multilaterale kun giver 4.000 – er nok også værd at nævne i en arbejdsløshedstid.

Ulandshjælp er én ting, men katastrofebistand er noget andet, der kræver endnu større internationalt samarbejde. Efter vor mening er katastrofevarslingen på dette område alt for dårlig, og vi vil derfor opfordre udenrigsministeren til at undersøge, om netop varslingen, den forebyggende katastrofeindsats, kan intensiveres og forbedres, inden vi står over for nye ulykker i lande, der i forvejen er sårbare.

Det er forståeligt og godt, at vi i dag kan koncentrere os om Afrikas status og truende problemer og forhåbentlig nå frem til en konklusion, der forener idealisme med sund fornuft, altså respekt for ansvarlig dansk økonomi og danske skatteyderkroner, men lad det nu ikke totalt overskygge de problemer, vi har helt inde på livet i de østeuropæiske lande, som også af politiske grunde har behov for vor bevågenhed og økonomiske støtte, hvis ikke deres genopbygning skal ende i tilbageslag. Det er ikke et enten-eller, det er et både-og.

Kirsten Madsen (FP):

Det glædede mig meget at høre hr. Ahlmann-Ohlsens bemærkninger om de 500 mia. dollars, som ulandene rent faktisk er beregnet i en UNDP-rapport til at kunne få selv ved at have handelsfrihed.

Det glædede mig også meget at høre fru Agnete Laustsens bemærkninger om, at Danmark betalte tre gange så meget i ulandsbistand som resten af verden pr. indbygger, og at vi opfylder FN's målsætning med 1 pct., mens især de store lande ikke opfylder deres mål, så jeg er stadig væk meget interesseret i at vide, om alle partierne, de syv, der i fællesskab har foreslået dagsordenen, er indstillet på, at Danmark skal gå endnu længere, eller de har tænkt sig, at Danmark skulle sørge for sine egne også.

Jeg synes, at det er ganske forfærdeligt, at man har de ting og mangler, der er i Afrika

med sult osv., men jeg synes ikke, at det er Danmarks problem alene, og jeg synes ikke, at Danmark skal til eventuelt at betale seks gange så meget som alle andre lande. Jeg mener, at vi har nået grænsen for, hvad vores befolkning ønsker at give. Jeg mener bestemt, at den eneste og rigtigste måde at hjælpe den tredje verden og Afrika på ikke er den uværdige overformynderiske måde, som ulandsbistanden foregår på, men at give reelle muligheder for frihandel for disse lande, sådan at de med respekt for sig selv kan klare sig, og jeg ved, at da vi havde vores møde med finansministeren i Uganda, bad han mindeligt vores delegation om at blive fri for at modtage økonomisk hjælp. Han ville have fri handel for sit land.

(Kort bemærkning).

Ahlmann-Ohlsen (KF):

Kan vi nu ikke for en gangs skyld få en debat i Folketinget om et stort, vigtigt tema, der forener, som fru Kirsten Madsen sagde det, syv partier om en holdning, en visionær holdning, uden at det skal, skal vi sige politiseres ud i yderste hønserevle? Undskyld, jeg siger det. Kan vi nu ikke få en seriøs debat, uden at vi skal varetage små partipolitiske faner? Jeg synes, at det er flot, at vi har haft et oplæg som det, vi har fået i dag fra udenrigsministeren. Jeg synes, at det er flot, at syv partier har kunnet samles om det. Vi respekterer naturligvis Fremskridtspartiets helt klare ret til at have sin meget specielle holdning, det bedømmer vælgerne på valgdagen, men lad os nu få en fortsat saglig debat om Afrikas fremtid!

(Kort bemærkning).

Hanne Severinsen (V):

Jeg vil bare forebygge nogle misforståelser. Jeg hørte også Ugandas finansminister, og det er da rigtigt, at han meget gerne ville have liberaliseret verdenshandelen, men jeg tror bestemt ikke, at han derved ville give afkald på at få noget udviklingsbistand. Der er nemlig forskel på de ting. Uganda f.eks. kan have svært ved at have nogle varer overhovedet at afsætte på verdensmarkedet, hvis ikke de får noget udviklingsbistand, så de ting hører altså sammen.